

Taigatrasten (*Turdus ruficollis atrogularis*) i Tavelnsjö, upptäcktes den 20 november och kunde ses till och från under tio dagar. Det var Västerbottens första dragbara taigatrast. Foton: Rolf Segerstedt

Taigatrastar bjöd på fina obsar

RARITETER

Fram på eftermiddagen den 20 november parkerade Mattias Nilsson vid Södra Näs utanför Varberg. Han hade bara tagit ett par steg från bilen när en trast flög iväg från en buske intill honom. Någonting fick honom att reagera. Trasten satte sig 40-50 meter bort i ett träd.

– Jag såg fågelns bakifrån i lite sned belysning och kunde i handkikaren inte se vad det var, så jag tog direkt fram tuben, berättar Mattias.

– Jag tittade i tuben i fem sekunder men kunde inte heller då se vad det var, och det brukar man ju. Så jag tog fram coolpixen och tog några bilder innan trasten försvann, fortsätter Mattias.

Men inte heller av bilderna gick det att säkert säga vad det var för trast även om Mattias misstänkte att det rörde sig om en taigatrast. Eftersom fågelns hade försvunnit och han inte kunde hitta den igen åkte han till Getteröns Naturcentrum för att visa sina bilder.

På kaféet satt en däven Anders Olausson.

– Efter att ha sett bilderna utstötte "Dävbuken": Men va e de för nå t då?, men jag var fortfarande inte säker, fortsätter Mattias.

Också Mikael Nord och Stefan Johansson såg bilderna och tyckte att de såg intressanta ut. Mattias, Stefan och Anders gav sig iväg till Södra Näs igen och fick också sällskap av Lasse Olsson. De spred sig i terrängen och

det tog inte lång stund innan Lasse återupptäckte trasten och kunde konstatera att det verkligen var en svarthalsad taigatrast (*Turdus ruficollis atrogularis*).

Fågeln, som var en 1k-hona, fanns kvar vid Södra Näs fram till den 25 november. Att fågelns rapporterades som både "taigatrast" och "svarthalsad trast" ledde till förvirring i leden. Mikael Nord blev uppringd flera gånger av skådare som undrade om det fanns två olika trastar vid Södra Näs...

Också den 20 november, det vill säga samma dag som hallandsfågeln upptäcktes, fick Christer Wilhelmsson syn på en trast hemma i Tavelnsjö utanför Umeå i Västerbotten. Han misstänkte att det rörde sig om en taigatrast.

– Fågeln stannade de kommande dagarna och på onsdagskvällen kontaktade Christer Anders Enetjärn, också boende i Tavelnsjö, och visade denne några bilder som han hade tagit på fågelns, berättar Fredrik Widman.

Sedan helgen hade det rätt riktigt vinterväder, men på torsdagen när Anders skulle leta efter trasten hade

det slagit om till mildväder med regn och rusk. Ingen taigatrast stod att finna, inte heller de kommande två dagarna, men på söndagen den 27 november hade vintern kommit tillbaka och trasten med den. Fågeln, som var en 1k-hane, var mycket stationär under förmiddagen, men vid halv ett-tiden tog den höjd och kunde följas då den drog iväg i vart fall någon kilometer.

Dagen därpå var dock trasten tillbaka, men var då – liksom de kommande dagarna – betydligt svårare att få se. Christer Olsson och Owe Rosengren fick för sig att den 1 december få in taigatrasten på Vb-december-listan – eller något i den stilen – men kunde bara konstatera att trasten inte längre fanns kvar.

Närmare redogörelse för köns- och åldersbestämningen av dessa taigatrastar återfinns på annan plats i detta nummer av RR. – CORELL

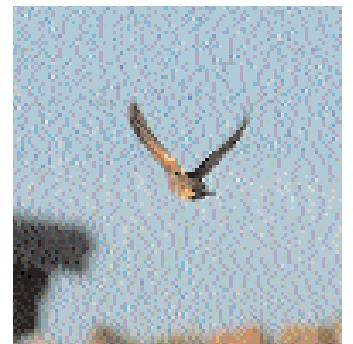
Kommentar: T.o.m. 2003 hade 27 fynd gjorts av taigatrast i Sverige. Hallandsfågeln var landskapets första fynd, medan fågelns i Tavelnsjö var den tredje för Västerbotten, men den första dragbara. Tidigare Vb-fynd har gjorts den 3 januari 1972 och vid julhelgen 1995.

Taigatrasten (*Turdus ruficollis atrogularis*) i Halland var landskapets första. Fågeln, en 1k-hona, var kvar vid Södra Näs fram till den 25 november. Foto: Stefan Hage

Ett par påpassligt avfytrade flyktskott på Hallandsfågeln.

Foton: Lasse Olsson (t v) och Mikael Nord (t h)

Luftakrobatik i den högre skolan. Individerna på den här sidan fotade Tomas Lundquist 10 november. Fågeln var en av de två omdiskuterade seglarna på Näset. Skådarna på plats var av den uppfattningen att det rörde sig om en blek tornseglare (*Apus pallidus*). Fotona gav upphov till diskussioner om arttillhörighet, och ännu har inte Rk sagt sitt. Foton: Tomas Lundquist

Näset drog storpublik

Den gotländska bleka tornseglaren *Apus pallidus* som vi skrev om i förra RR blev inte sista rapporten av arten för året, skulle det visa sig.

Den 6 november hade Johan Lorentzon varit vid Alnarp på trädgårds-trädskryparen, men hade fortfarande ett par timmar dagsljus att slå ihjäl. Han åkte ner till Skanör.

– Det var inget slit överhuvudtaget. Jag fick se en seglare som jag reagerade på direkt, berättar Johan. Jag såg den i handjagaren och den såg bra ut för blek tornseglare.

Larmet gick och Bengt Grandin var först på plats. Johan och Bengt fick se fågeln på 30 meters håll. Efter ett tag drog seglaren längre bort och försvann slutligen söderut.

På kort tid dök det upp en massa skådare. Eftersöket av den bleka seglaren ledde till att Johans seglare hittades igen och dessutom till att ytterligare en seglare upptäcktes. När David Ertorius larm om att två blekseglare höll till på Näset nådde etern, var det många runt om i landet som fick hicka. Skådarljuset viker snabbt i november och inte blev det bättre av att det var söndag eftermiddag.

En hel del skåningar som inte hade varit på plats för att se blekseglaren i Friseboda 2004 hade dock inga problem att hinna fram under eftermiddagen. Redan nu började det att talas om att en av fåglarna "såg ut som den skulle", medan den andra var "mörkare". Diskussionen om fåglarnas arttillhörighet hade bara börjat...

På måndagen fanns båda seglarna kvar på lokalen. Tyvärr var vädret inte det bästa, men bilder på fåglarna (eller var det bara på en av dem?) började ändå framåt kvällen att cirkulera i cyberrymden. Diskussionen tog fart. Det pratades om att det rörde sig om en blek tornseglare och en vanlig tornseglare *Apus apus*.

Fortfarande på tisdagen rapporterades två individer, men påfallande många rapportörer som var där den dagen har bara lagt in en fågel – en blek tornseglare – i sitt namn i Svalan. Bara någon enstaka rapportör har också lagt in vanlig tornseglare.

Under onsdagen och torsdagen fanns bara en fågel på plats. Nu hade vädret blivit bättre vilket ledde till fler bilder.

Diskussionerna gick högt och lågt, framförallt på Brevduvan, om det verkligen rörde sig om en blek tornseglare, en östlig tornseglare *Apus apus pekinensis* eller rent av en vanlig tornseglare. Enkelt uttryckt kan man väl säga att de som sett fågeln ansåg att det rörde sig om en blekseglare medan de som bara sett fotona på nätet långtifrån var övertygade om att så var fallet. Eftersom många tyckte att fågeln inte gav ett klassiskt ljud intryck diskuterades om det inte kunde en blek tornseglare av rasen *illyricus*, som häckar vid Adriatiska havet.

Trots att raritetsrapporter på Näset-fåglarna skickades in nästan omgående hann de inte komma in i tid

Inte svårt att förstå att det går undan med den silhuetten. Foto: Tomas Lundquist

Det fanns gott om tid att studera de två seglarna när de for fram och tillbaka över skådar-nas huvuden. Foto: Richard Ek

för att kunna behandlas vid Rk:s möte i början av december.

En raritetsrapport har också lämnats in av Anders Bjärvall gällande en blek tornseglare som sträckte söderut vid Eketorp på Öland 7 november.

Under 2005 har 118 personer uppdaterat blek tornseglare på si-

na listor, varav den absoluta majoriteten av dessa har gjort det i anledning av fåglarna på Näset. Hoppas bara att raritetskommittén inte levererar någon obehaglig överraskning framåt sommaren. Hursomhelst, domedagen kommer allt närmare. – CORELL

De senaste två åren har bjudit på oväntade inflöden av sena seglare. I förfölj lockade fåglar på Öland (Grönhögen) och i Nordostskåne (Friseboda). I år var det framförallt de två individerna på Näset i Skåne som var dragbara, men även på andra ställen i landet rapporterades det om bleka tornseglare (*Apus pallidus*). Foton: Tomas Lundquist